

Publicerad 2011-12-01 22:02 av en blomma för dagen

Vi lever oftast som om det alltid kommer en morgondag. Tar allt det vackra som vi älskar för givet.

Du åkte till jobbet som vanligt och sedan gick allt åt helvete.

Jag har aldrig sett dig stråla,
lysa så som solen en varm dag i juli.
Aldrig sett dig så glad,
lycklig.

Som när du träffade Henne.

Eran kärlek gick nästan att röra, när era blickar möttes.
Jag var så glad när kyrkklockorna ringde! Du log och sa,
att vi skulle se oss trötta - för detta händer bara en gång!

Min fina fina vän. Jag var så glad för dig!
Äntligen din tur, din tur att le med hjärtat.
Din tur att få smaka på livets söta frukter.

-

Sextio dagar.

-

"Hon vaknar inte! De säger att det ser mörkt ut!
Vad fan ska jag göra?!"

...

Min Fru är Död! Vad fan ska jag ta mig till?!
Vad fan ska jag göra?!"

Jag glömmer aldrig samtalet. Jag blev kall, iskall.
Ville säga att det ordnar sig. Ambulanspersonalen är duktiga, de kan sin sak.
Men något fick mig att bara vara tyst. Och jag slängde mig i bilen,minns inte så mycket av färden.

Du satt på trottoaren när jag kom fram. Utanför er port och skrek rakt ut i förtvivlan,och jag förstog på riktigt, att det var för sent nu.

-

Du åkte till jobbet den morgonen, precis som vanligt...
Sedan gick allt åt helvete...

-

(Jag gråter i hjärtat med dig min vän...)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren en blomma för dagen med Poeter.se id #24967 innehar upphovsrätten